

# OPPEGÅRD HISTORIELAG

*Kalender 1999*



*Idrettslivet i bygda*



Kalenderen for 1999 har idrettslivet i kommunen vår som emne, med hovedvekten lagt på de fire idrettslagene som vi har. På de første sidene kommer en presentasjon av disse fire lagene, med hovedvekten på dannelsen og de første årene av lagenes virksomhet. Under de tolv månedene er smakebiter fra forskjellige idretter presentert. Det er umulig å få med alle idretter, og dekke alle de fire idrettslagene i samme grad. Stoffet er hentet først og fremst fra:

- «Bygda og idretten - Oppegård Idrettslag gjennom 75 år» (1982).
- Willy Østbergs foreløpige og utrykte manuskript til Kolbotn Idrettslags 85-års jubileum.
- Ivar Sussen Svensens «Så vidt jeg husker - et tilbakeblikk ved Svartskog Idrettsforenings 40-årsjubileum i 1980».
- «Plunderihop» - Myrvoll Idrettslags håndskrevne klubbavis fra 1949 og fremover.



*Krigen satte en stopper for idrettslagenes virksomhet, men noen steder ble det arrangert illegale sportsstevner. Dette bildet er fra et illegalt stafettrenn på Nylenna i 1944. Det viser det seirende laget til Oppegård Idrettslag med fra venstre Gunnar Storløkken, Arne Hansen, Ole Tjernæs (som vant det første Gaupsteinrennet i 1937) og Tor Heftye.*

#### **Forsidebildet:**

*Er ikke damene på forsidebildet flotte? Det ble brukt i 1991-kalenderen og er et bilde fra Østlandets Blad under Dameskirennnet i Oppegård, søndag 12. februar 1928. Start og innkomst var lagt til «Vellet», den 4 kilometer lange løypa gikk oppover i Sætreskogen om Slåbråten. Det var meget vanskelige forhold på grunn av hardt føre. Avisen skriver at «damene fortjener all honnør for sine glimrende prestasjoner. Damerennet blev kort og godt en veldig sukses for laget. Deltagelsen overgikk selv Gubberennets, idet hele 19 damer startet. Gubberennet hadde jo trukket en masse tilskuere, men ved siden av dette renn bleknet det aldeles. Fra startstreken og oppover langs veien, hvor løipen gikk, krydde det av folk - små og store» ...*

Få kjenner kommunens historie bedre enn Eivind Barca. Til kommunens 50-års jubileum i 1965, skrev han bygdas historie. Det var naturlig å spørre ham om å lage en innledning til en emnekalender omkring idrettslivet i bygda.

## **Idrettens spor i Oppegård**

### **Idrettslagenes betydning**

Når man studerer idrettens og idrettslagenes historie i Oppegård, får man samtidig et innblikk i den sosiale, geografiske og befolkningsmessige utvikling av kommunen. Vi ser også hvordan økonomi, fritid og skiftende interesser har vært med på å prege bildet. Golf, slalom og tennis er kommet, mens bryting, rifleskyting, orientering og langrenn tilsynelatende er på vei ut.

Idrett er blitt kultur, idrett er blitt status for noen, og mosjon for andre. Idrett er blitt overskrifter, og idrett er blitt underholdning. Kvinnene er kommet inn i idretten for fullt, mens den politiske idrettsbevegelse er forsvunnet.

Gjennom hundre år har vi fått kortere arbeidstid og kortere arbeidsuke, lengre ferier og bedre råd. Vi har fått et fritidssamfunn, et velstandssamfunn og et informasjons- og opplevelsessamfunn, hvor TV, bil og feriereiser konkurrerer med idretten om prioritet. For hundre år siden var bildet anderledes. Skytterlaget var i sving allerede i 1876, og da som ledd i oppbyggingen av et forsvar mot mulige svenske angrep mot Norge. I mellomkrigstiden økte interessen igjen for geværskyting og tilslutningen var meget stor rett etter siste krig. Mangel på egnede baner har gjort at idretten har skiftet karakter. I dag er det skyting på kortholdsbaner med pistol og med hagle (lerdueskyting) som har overtatt. Med visse avbrudd har Oppegård Skytterlag overlevd de vekslende forutsetninger gjennom et meget langt liv.

### **Det sosiale bilde**

Oppegård Idrettslag ble stiftet 17. februar 1907. Selv om fotball ennå ikke hadde fått særlig fotfeste i Norge, trillet lærkullen på de få flate jorder som fantes i Oppegård syd så snart høyet var i hus. Olympiaden i 1908 og 1912 ga friidretten økt oppslutning på tross av mangelen på egnede

baner. Bedre stillet var man vinterstid.

Langrenn og hopp tiltrakk mange, og det er gjerne disse idrettene som vises i det sparsomme billedmateriale vi har fra disse år.

Oppegård hadde fått sin jernbanestasjon i 1879, og i årene frem til 1920 ble store deler av Sætre gård stukket ut til boligtomter. Innflytterne hadde behov for røtter, for kontakt og støtte, og man fant hverandre i Vellene, i idrettslaget, i korps og kor. Det er ingen tilfeldighet at Oppegård Vel ble stiftet allerede i 1908.

Så kom slitet med å bygge forsamlingshus, skole, kirke og veier. Dette var store løft som krevde samhold. De som flyttet til Oppegård syd var arbeidere og funksjonærer fra det lave- og midlere skikt i samfunnet.

For dem var lagsarbeid meningsfylt og lærerikt. Mange organisatorer har hatt sin læretid i idrettens styrer, råd og utvalg.

### **Tyngdepunktene flyttes**

Det kom ingen fart i utbyggingen på Kullebunden før i 1912, da jernbanestasjonen ble anlagt. Deretter kom det en 10-års periode med voldsom aktivitet. Foreningslivet blomstret, og Kullebund Idrætsklub ble stiftet i 1915.

Initiativtagerne var her som ellers noen ressurssterke innflyttere med fantasi og initiativ. De allierte seg med noen av de lokale størrelser, og snart var man i gang. Hoppbakker og skøytebane lå ved stuedøren, og så snart man hadde fått et samfunnshus, hadde man egnede lokaler for bryting. Dermed hadde man snart forbilleder og læremestre som dro andre etter seg - i generasjoner.

Årene fra 1912 til 1940 var en tung tid for kommunen, med stor arbeidsløshet og høy kommunal gjeld. Først 11. august 1940 ble et nytt idrettslag stiftet - denne gang på Svartskog.

Svartskog hadde fra gammelt av utgjort det egentlige tyngdepunkt i bygda.



# Oppegård Idrettslag

Stiftet 17. februar 1907

I den første «Forhandlingsprotokol for Oppegaard Idrettslag» kan vi lese: «I forbindelse med premieskiløb den 17de februar 1907, blev besluttet at danne en sportsforening for Oppegaard og nærmeste omegn».

Selvfølgelig var det dengang bare menn og gutter som deltok. Det gikk nesten 25 år før dameidrett kom på lagets program ... Bildet viser Einar Bratland i svevet 17. februar 1907 og februarbildet er fra et «gubberenn» i 1928. Det var ikke bare i frasparket på hoppet og i sporet at disse menn var modige. Det var et tidlig tidspunkt å stifte et idrettslag på. For sammenligningens skyld - Kolbotn Idrettslag ble stiftet i 1915, Nesodden i 1920, Ås i 1922, Svartskog i 1940 og Myrvoll Idrettslag i 1946. På den annen side var Kraakstad Idrettslag stiftet 13. februar 1907, omtrent en måned før «premieskiløbet» ved Møllerstua. Det er vel ikke utenkelig at man på toget til Kristiania hadde fått høre om hva som hadde foregått i nabobygda. Den gang var området omkring Oppegård stasjon sentrum i bygda. Kolbotn stasjon ble opprettet i 1912 - først fra da av kom økningen i folketallet i denne delen av bygda.

Det hadde selvsagt vært drevet idrett tidligere, allerede før århundreskiftet. Et Oppegaard Skytterlag ble stiftet i 1886, men hadde på grunn av mangel på egnede baner en meget omflakkende og vanskelig tilværelse. I 1890-årene ble det holdt flere konkurranser, særlig i vinteridrett. Blant annet ble det i 1893 arrangert et skirenn i «Dambakken» ved Østre Greverud. På Tussevannet ble det arrangert en rekke skøyteløp med Fjeld Sanatorium (hvor den kommunale badeplassen nå er) som arrangør.

Savnet av et organisert lag gjorde seg etter hvert sterkt gjeldende. Einar Knutssøn het mannen som drev gartneri på Fagerås. Han var sterkt interessert i idrett, og det var naturlig at han stod i spissen da man bestemte seg for å forsøke å få idrettsvirksomheten inn i ordnede forhold.

Under festen ved premieutdelingen etter hopp-

rennet i villa «Skovly» (nå Kongeveien 295) ble spørsmålet om å danne en idrettsforening tatt opp, og innen kvelden var omme, var stiftelsen et faktum med Einar Knutssøn som formann og Emil Hansen som kasserer. Som idrettsgrener ble valgt ski, fotball, friidrett og skyting. Navnekonkurransen ble utlyst, og styret gikk inn for Oppegård Sportsforening. Formannen gikk inn for Oppegård Idrettslag - og slik ble det. Sommeren 1907 skulle det drives fotball og friidrett, svømming og salongskyting. To kjente idrettsmenn fra Kristiania ble engasjert for å instruere. Skyteøvelsene foregikk på Fagerås, svømmekonkurransene i Gjersjøen og Tusse. Vinteren 1907 og 1908 ble det drevet ivrig med både ski- og skøytesport.

Høsten 1908 flyttet dessverre den nyvalgte formannen A.O. Harby fra bygda - dette skulle bli skjebnesvangert for laget. Møter ble ikke holdt, og hele organisasjonen sovnet stille hen. Hele seks år var det slik, men utpå sommeren 1914 begynte en del unggutter å trene fotball på stasjonstomta. Einar Bratland tok da initiativet til å få laget reorganisert, han ble valgt til lagets nye formann og brakte det inn i ordnede forhold igjen. Med Bratland som den drivende kraft svingte laget seg raskt oppover igjen. Einar Bratland og hans brødre betød meget for idrettslaget i mange år. Både han selv og brødrene Trygve og Harald var lagets formenn i flere perioder. Eldstebroren Emil Hansen var lagets første kasserer og revisor i en årrekke. Sønnen Arne var med i det som rørte seg i laget fra slutten av 30-årene til ut i 60-årene. Slekta har vært med på å sette sitt preg på Oppegård Idrettslag. Fotballen kom til å dominere sommeridretten i årene fremover, men laget hadde også skyting, svømming og friidrett på programmet. Sommeren 1916 ble det arrangert svømmekurs - parolen var at hvert medlem av laget skulle kunne svømme.

I 1919 ble Einar Skjerven lagets formann. Han var meget turninteressert og fikk dannet en turngruppe som i noen år ble omfattet med veldig interesse, med turnoppvisning som en

del av 17. maiprogrammet! Interessen dabbet; men ble blant damene i laget tatt opp i 1931. I 1940 ble interessen for håndball vakt. Det ble spilt en rekke kamper før krigen i 1940 la en lammende hånd over all idrett. I krigsårene ble det ikke drevet offisielt i laget, men en viss

virksomhet var det gjennom såkalte «illegale» arrangementer både sommer og vinter. Straks etter krigen var slutt, ble lagets virksomhet tatt opp igjen for alvor. Sammenslutningen mellom Oppegård og Myrvoll A.I.L. og Oppegård Idrettslag ble et faktum juni 1945.



Einar Bratland (1890-1969) var bare 16 år da dette hoppbildet ble tatt under hopprennet som ble starten til dannelsen av idrettslaget. Han fortsatte med allsidig idrett (ski, skøyter og fotball) og ble kretsmester i spesielt hopp i Busterudbakken i 1922. Han var sønn av stasjonsmester Olaus Hansen og sammen med brødrene Emil, Trygve og Harald var han meget aktiv i idrettslaget både som utøver og i administrasjonen.



# Kolbotn Idrettslag

Stiftet 1. april 1915

Allerede i 1913 ble det stiftet en idrettsforening med navn «Kullebund Idrætsforening», i regi av Kullebund Vel. Den ble nedlagt allerede i 1915 fordi en ny idrettsklubb ble dannet. Dette året var nemlig noen herrer samlet i selskaperlig sammenkomst hos Rudolf Karlsen i villa Løvhøiden i Bekkeliveien. Her ble tanken om en ny idrettsklubb luftet, da man mente at den eksisterende forening ikke tok nok hensyn til friidretten, som mange av den yngre garde var så opptatt av. Man ble enige om å innkalle til generalforsamling for å danne en klubb som kun skulle drive friidrett. Generalforsamlingen ble holdt på Kullebunden skole, og Kullebunden Idrætsklub ble stiftet 1. april 1915 med Normand Nilsen som formann.

Etter at «Kikken», som klubben ble kalt på folkemunne, hadde virket en stund, var det noen unggutter som syntes fotballen hadde for dårlige kår i Kullebunden Idrætsklub. De brøt ut og dannet Fotballklubben Njård. Fotball fikk vind i seilene, og aktiviteten i «Kikken» lå nesten helt nede. Noen mente alle idrettsgrener burde samles i en forening - det endte

med at alle medlemmene av Njård meldte seg inn i Kullebunden Idrætsklub som tok opp fotball på programmet. Denne samlingen av idretten i en klubb fikk interessen opp. Man bestemte at foruten fotball og friidrett om sommeren, skulle man også drive vinteridrett. I første omgang var det skihopp det var størst interesse for, men også langrenn ble drevet.

Det første kjente idrettsarrangement i Kullebunden Idrætsklubs regi - med deltagelse fra andre klubber - var et hopprenn vinteren 1917 i Prinsdalsbakken.

Idrettsbaner var på den tiden et ukjent begrep. Om sommeren ble veiene brukt til terrengløp og stafetter, små utmarksjorder ble brukt til fotball. Friidretten brukte gjerne skolegården til Kullebund skole, senere den gamle realskolen i Kapellveien. Mangt et klubbmesterskap ble avholdt der de første årene.

Om vinteren var det skøytebane i Veslebukta på Kolbotntjernet - skiløyper til langrenn lagde man i skogen.



De to første æresmedlemmene i Kolbotn Idrettsklubb - gårdbruker Trygve Alf Hansen på Kullebund gård i 1920 og Roald Amundsen i 1925, (til venstre).

Savnet av en idrettsbane og en ordentlig skibakke var stor. Man henvendte seg til eieren av Kullebunden gård, Trygve Hansen for å få til en skibakke i Skrenten, ovenfor nåværende rundkjøring ved tunnelen. «Hvor mange mål vil dere ha» var det positive svaret - og etter en utrolig arbeidsinnsats ble det første hopprennet arrangert i egen bakke vinteren 1919, med deltagelse fra alle foreningene i Follo Skikrets (mer side 36).

Neste prosjekt var egen idrettsplass. Man satset med spader og trillebærer på et område nord for Sofiemyr og kjøpte 23 mål for 5000 kroner gjennom basarer, markeder, revyer og gavebrev. Etter en sommers dugnad gikk luften ut av arbeidsgjengen. På begynnelsen av 1930-årene kom en avtale i stand med Oppegård kommune om kjøp av tomten mot at kommunen bygget idrettsbane. Sofiemyr idrettsplass åpnet i 1938. Til åpningen ble det arrangert turnering mellom fire lag, Oppegård Idrettslag, Oppegård AIL, Kolbotn Idrettsklubb og Kolbotn AIL.

I 1930 arrangerte Kolbotn Idrettsklubb norgesmesterskap i terrengløp.

Utover på 1930-tallet var det først og fremst innen friidretten og skiidretten at Kolbotn Idrettsklubb gjorde det bra. Friidrettsutøverne vant en rekke kretsmeisterskap. Innen skiidretten var det særlig hoppporten som var populær. Klubben hadde egen hoppbakke. Det ble hver vinter arrangert flere hopprenn med opp til 1000 tilskuere. Hopprenn i Nybakken var en stor begivenhet, med egen tribune for hornorkester som underholdt før rennet og i pausen. Dette ble en av klubbens viktigste inntektskilder. Også innen langrenn var det stor aktivitet.

Fotball hadde vanskelige forhold i mange år - frem til idrettsplassen ble åpnet i 1938. Dette førte til stor oppsving for fotballinteressen, men så kom krigen ...



I slutten av 1920-årene så man ofte to syklistere med gule gensere i stor fart på veiene rundt Kolbotn, «Hero»-guttene Enok Andresen og Harry A. Nilson, begge medlemmer også av Kolbotn Idrettsklubb. De startet for «Hero» fordi hjemmeklubben ikke hadde sykkel sport på programmet. I begynnelsen av 1930-årene hadde Kolbotn A.I.L. en del gutter som deltok i forskjellige ritt. Den største seieren laget har vunnet var i 1937 da de fikk «Trygg»-pokalen for seier i Mjøsa rundt. Den i laget som nådde lengst var Arthur Sand, en sjelden idrettsbegavelse, og alltid like blid. Den største seieren hans var 2-dagersrittet «Mälaren rundt» i Sverige.



# Svartskog Idrettsforening

Stiftet 7. september 1940



Fra åpningsparaden på Vestenga i 1950.

Svartskog Idrettsforening ble stiftet få måneder etter krigsutbruddet. Svartskog ble et tilfluktssted for Oslobefolkningen som søkte bort fra bombetrusselen - og for manges vedkommende ble dette en utflytning fra Oslo for godt. Utflytterne var folk som hadde sommersted på Svartskog, eller folk fikk leie annet ledig husvære. På grunn av den spesielle sammensveising som fant sted i forbindelse med krigen, ble straks den gamle og nye befolkningen en samhörighet, eller som man sa - det ble familien Svartskog.

Det hadde vært idrettsarbeid før på Svartskog. Bålerud Skytterlag ble stiftet omkring 1915, med opptil 22 medlemmer, både damer og herrer. Etter premieskytingene var det fest på Tyrigrava eller Sandvigen. Aktiviteten ebbet ut i løpet av 30-årene.

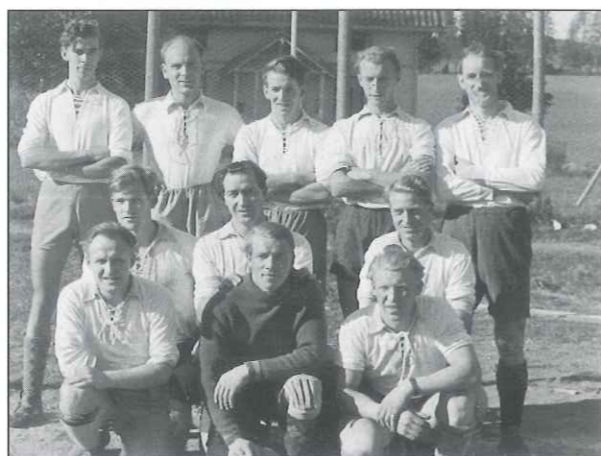
Bålerud Ungdomslag ble stiftet i 1917, og hadde til tider over 100 medlemmer. Som ny-stiftet forening hadde Svartskog Idrettsforening behov for penger. Bålerud Ungdomslag hadde gjennom mange år samlet opp en del midler. Da Svartskog Idrettsforening trengte penger til idrettsbanen på Vestenga, støttet Ungdomslaget med lån på meget rimelige betingelser. Bålerud Ungdomslag ble oppløst høsten 1970.

Det hadde vært idrettsforening på Svartskog-kanten før. Idrettsforeningen Hjort ble stiftet rundt Ljansbruket i 1924, og det var naturlig at Svartskogungdommen ble medlem her. Hjort hadde på programmet sykling, skøyte løp og

friidrett - særlig terrengløp. Om foreningen også hadde skiløping vet man ikke, men at medlemmene var interessert i ski, fremgår av at de bygget en mindre skibakke innerst i Slora ved Skjærvika ved Tyrigrava. 30 metersbakken het Hjortbakken - med oppbygd stillas i trekonstruksjon og dommertribune ...

Idrettslig sett hevdet Hjort seg meget bra. Foreningen hadde en rekke gode syklistere - nærheten til Mosseveien var nok viktig i så henseende. Skøyte løperne plasserte seg merkbart på premielistene - og i terrengløp var guttene fra Svartskog særlig gode. Dem fikk Svartskog Idrettsforening glede av, særlig ved stafetter.

Det var ikke lenge etter at SVIF var stiftet at det kom henvendelse fra de gjenværende medlemmene i Hjort om ikke foreningen kunne bli



Fra Kråkstad bane 5. oktober 1947 - skal vi tro baksiden av bildet endte kampen 3-3.

tatt opp i den nystartede foreningen på Svartskog. Dette var et tegn på lokal samhörighet. Den eneste betingelsen fra Hjort sin side var at det på trykksakene skulle stå «hvori opptatt idrettsforeningen Hjort» ...

Midtsommers 1940 dukket tanken opp om å arrangere noe til inntekt for Norges Røde Kors. Vestenga var den gang en liten, sterkt hellende skogsslette med en meget idyllisk beliggenhet. Fotballkamp var den for liten til - det endte med damehåndballkamp mellom spreke Oslojenter som lå i leir på Bålerud skole og et lokalt lag med damer fra Svartskog. Masse mennesker møtte - med penger i kassen til Røde Kors. Gnisten var tent - det var et åpenbart behov for et organisert idrettsarbeid på stedet, noe som kunne samle ungdommen, og gjerne også de eldre.

7. september 1940 møttes en del personer hos ildsjelen Steen Stockfleth - og man ble enige om å stifte en idrettsforening på Svartskog, med Ingvald Tvenge som første formann. Man forhandlet med Ljansbruket om å benytte Vestenga som idrettsplass og med følgende idrettsgrener på programmet: fotball, friidrett, håndball, badminton, krokkert, ski, skøyter - og etterhvert tennis.

Allerede i løpet av september hadde hele 90 meldt seg inn, og utpå høsten var medlemstallet over 100. 22. november 1940 kom forordningen om statsdirigering av alt som het foreninger.

Idrettsstreiken var et faktum - den store stillheten senket seg over alt som het idrettsliv.

Freden kom - og vinteren 1946 arrangerte idrettsforeningen sitt første skirenn med stor tilstrømming.

Det gamle storarrangement Holmenkollstafetten ble tatt opp igjen våren 1946. Det var heller ikke for SVIF vanskelig å stille med 15 løpere. På Vindern lå Svartskog på tredje plass - men han som skulle overta stafettpinnen ventet slett ikke en så sterk innsats at han satt på trappa på Vindern konditori og ventet. Omsider fant Reidar Pedersen mannen på trappa, som utbrøt «neimen, er du der alt a'» ... Bedre plassering enn tredje plass

på Vindern oppnådde aldri foreningen ... Utpå våren skulle kjerringa reises på Bøkeskogstafetten i Larvik. Det ble samtidig ordnet med fotballkamp mot Larvik Turn. 70 stykker reiste entusiastisk avgårde - innleid var hotellene Kronen og Wasilioff i Stavern. Lastebil med sittekrakker på lasteplanet ble ordnet. Heiasang ble laget - «Vi skal danke Larvik alle mann» - men Larvik Turn vant 15-0 etter 4-0 ved pause ... «Biler har'em, men fotball kan dem ikke spille» fikk de høre dagen etter under stafetten, der Oppegård Idrettslag også deltok.

Etter Svartskogdagen i 1946 ble det satt i gang arbeid med å lage idrettsplass av Vestenga. 6. august 1950 ble banen offisielt åpnet - med fotballkamp der ordfører Ingvald Hansen tok avsparket.

Boka om laget nevner fester på Ingierstrand, Tyrigrava og Sandvigen - men «vi drev selvfølgelig også idrettsmessige sysler». Om sommeren var det mest fotball - aldri helt på toppen i serien, men heller aldri helt på bunn. Stafetter var SVIF ofte med på. Vinterstid var det mest skirenn, som på senvinteren gjerne ble avsluttet med «sørperenn» med vinnere som selvfølgelig ble utropt til «sørpemestere» ...

Men en gang slo foreningen Kolbotn i bandy ...



Blide Svartskogdamer - Randi, Liv, Edle, Unni, Kari, Aud og Ingeborg



# Myrvoll Idrettslag

Stiftet 7. oktober 1946

Myrvoll Idrettslag ble stiftet av en gruppe ungdommer 7. oktober 1946, med Bjørn Aamodt som første formann. Det var naturlig at orienteringssporten ble hovedgruppen innen laget. Idrettsplass og klubbhus manglet - det lå imidlertid store skogsområder omkring Myrvoll, og flinke karttegnere skortet det ikke på. MIL's karter ble da også flittig benyttet opp gjennom årene - ikke bare av skoler og idrettslag, men også av nabokommuner. Av andre grupper innen laget, kan nevnes håndball, ski og friidrett og et aktivt «gubbelag».

Til 25-årsjubileet ble det fremhevet at en av tingene som særpreget MIL var den enorme interessen som både unge og gamle medlemmer viste hver gang det var et arrangement - det være seg orienteringsløp eller gutteskirenn i «Brattlikollen».

Myrvoll Idrettslag savnet i mange år treningsbane og klubbhus, men omsider ble «Myra» treningsbane ferdig ved kommunens hjelp i 1969.

Grendehuset på Fjelltun har vært det faste tilholdsstedet for idrettslagets møter og sammenkomster opp gjennom årene.



Samme sommer som laget ble stiftet (1946) dro Astri Pedersen (senere gift Bjørhei) og Ingerid Kalleberg på treningsleir til Selbu, med Tjalvemannen Arne Nytrø som leder. Det var et instruktørkurs der de lærte teknikker innen friidrett som hekkeløp, diskos - og spyd. På bildet ser vi Astri og Ingerid - med spyd. Trine Solberg Hattestad er åpenbart ikke den første kvinnelige spydkaster i Oppegård ...

Astri Bjørhei har vært en pioner gjennom hele Myrvoll Idrettslags mer enn 50 år lange historie - blant annet åtte år som formann - og ble utnevnt som æresmedlem ved 50-årsjubileet i 1996. Hennes bror Åsmund Pedersen er også æresmedlem.



Det er to idrettsgrener som går igjen i to fotoalbum fra Myrvoll Idrettslag - orientering og skirenn med barn og voksne. Dette bildet er fra et treningsløp i 1950, på bildet Kåre Paulsen, Egil Bakke, Helge Amsjø, Gunnar Bjørhei, Åsmund Pedersen, Rolf Amsjø, Per Michelsen, Aage Amsjø og Helene Bang.

En sund utvikling av sjelen må det arbeides på like energisk og målbevisst som når det gjelder den fysiske utvikling. Treningen må tas like alvorlig. Det gjelder å arbeide med seg selv og sine karakteregenskaper daglig, forsøke å finne ut hvor man svikter og ikke holder mål, og stadig gjøre det bedre neste gang. Selve den fysiske trening kan i seg selv også være ledd i den åndelige utvikling. Den utvikler bl.a. slike egenskaper som utholdenhet og ikke minst avholdenhet. Det er nye

man må gi avkall på for å nå toppen. Men her skal man igjen være på vakt mot fanatismen: Det er etter min mening galt å drive det så langt at det går ut over en normal og naturlig livsførsel både for seg selv og familien. Jeg kan nok ha respekt for asketen, men det strider tross alt mot den menneskelige natur, og askesen får man i hvertfall bare drive så lenge man er alene. Har vi knyttet andres skjebne til oss i form av ektemake og barn, får hensynet til disse gå foran karriere på idrettsbanen.

Det minner meg forresten om forloveden til en idrettsstjerne, som uttalte seg til Dagbladet. Hun ble spurt om hun delte publikums helteoppfatning av sin forlovede. "Helt, han der?" svarte hun. "For en tid siden fikk jeg være med til Stockholm i anledning et idrettsstevne. Vi fikk et deilig dobbeltvære på et pent hotell. Da vi hadde lagt oss om kvelden, snudde han kaldt ryggen til for å sove: Han måtte tenke på formen, for han skulle i ilden imorgen! Er'e helt sånt'a?"

Ja, det er mange måter å si det på og se det på, men eksemplet inneholder den kjerne av sannhet at det må ikke være våre medmennesker som skal ta ulempene med de forsakelser som vi mener er nødvendige for vår fysiske trening. De får vi ta på vår egen kappe.

Og hermed får jeg slutte disse betraktninger over et stort og interessant emne, i håp om at det har gitt opplegget til en frisk diskusjon.

B.J.

Vi har tatt ut noen betraktninger fra «Plunder-i-hop» datert 14. september 1955. Tankevekkende ord - som ble satt ned på papiret med en gammel skrivemaskin for snart 50 år siden.



## Barn og ski på Myrvoll i 1955



Over: Fra Barnas skidag på Myrvoll i 1955. Vi er på østsiden av broa over jernbanen, med Myrvoll stasjon i høyre bildekant. Grendehuset Fjelltun, der mye av møtevirksomheten til Myrvoll Idrettslag har foregått, ser vi øverst til venstre.  
 Under: Fra propagandarennet 1955 - ett av mange bilder i idrettslagets fotoarkiv.

Myrvoll Idrettslag har tre «protokoller» det har vært spennende å bla i - klubbavisen «Plunderihop» som kom i gang i 1949, og to fotoalbum. Det er ingen tvil om at det er innen to områder idrettsaktivitetene i laget har konsentrert seg - orientering og ski, og da for en stor del barneskirenn. Orienteringsaktiviteten i Myrvoll Idrettslag er emne for august måned.

Fra barneskirennene i 1955 er det flere bilder - vi har bare måttet velge ett av dem. Teksten sier at følgende er avbildet: Morten Børresen, Jorun Larsen, Ingebjørg Stenvik, Marit Jonassen, Grete Andreassen, Gunvor Yttervik, Ingrid Alvim, Jon Svein Michelsen, Odd Kaspersen, Torill Throndsen og Grete Larsen.

Fra Skikomiteen heter det i «Plunderihop» høsten 1953: «Nu først-kommende lørdag skal badeflåten på land igjen, og da er det slutt på sommeren for denne gang. Da må vi begynne å tenke på vinteren med sne og ski. Forhåndstrening må til, og det må vi hver for oss - eller samlet, gå inn for så godt vi kan. Det kan jo hende sneen vil ligge litt mere stabilt til vinteren så vi får lagt noen treningsløyper. Ifjor var noen av våre juniorer ganske flittige til å delta, håper disse kan få med seg noen til, så M.I.L. får en slagkraftig ski-juniortropp ute om søndagene. Får vi ordnet med bad fra høsten av på skolen, vil dette sikkert ha en betydning for treningen ...»



# Januar

UKE	53	1	2	3	4
MANDAG		4	11	18	25
TIRSDAG		5	12	19	26
ONSDAG		6	13	20	27
TORSDAG		7	14	21	28
FREDAG	1	8	15	22	29
LØRDAG	2 <sup>o</sup>	9 <sup>o</sup>	16	23	30
SØNDAG	3	10	17 <sup>•</sup>	24 <sup>o</sup>	31 <sup>o</sup>

Nyttårsdag 1. januar



## Fra «Gubberenn» til hopprenn i Slåbråtbakkene



„Oppegård Idrettslags Gubberenn 1928“

Over: «Oppegård Idrettslag»s Gubberenn søndag 15. januar 1928. Utstyret er unektelig tyngre enn det vi møtes med i løypa i dag. Skiene var av hickory med «sukkerbit» i tuppen, og stavene hadde trinser som bar i løssnøen. Det var heller ingen bak som sponsor - numrene var sirlig malt for hånd.  
 Under: Hopprenn i Slåbråtbakkene 1956, året etter innvielsen av bakken med trestillaset.

Skiidretten i Oppegård syd hadde stor fremgang i årene fra 1914. Treningsforholdene for hopperne var mindre gode, men resultatene kom likevel. Flere bakker ble brukt, som «Møllerstulia», «Dambakken» og «Dansebakken» (side 37). Det ble prestert hopp opp til 20 meter, hvilket var ganske imponerende etter datidens forhold. I 1915 begynte man arbeidet med «Busterudbakken». Bakken hadde ugunstig beliggenhet, sørvest-vendt ned mot Dalsbekken (ved Haugbro terrasse på Langhus). Man måtte derfor se seg om etter et nytt bakkeemne, og dette ble «Slåbråtbakken» på sørsiden av Laugskollen ovenfor Sætreskogen, fullført første gang i 1922. Senere ble Slåbråtbakken den sentrale bakken for laget. Den ble ombygget flere ganger før den fant sin endelige form i 1950-årene. Bakken fikk da et stort oppbygd stillas for overrennet, hadde kritisk punkt på 34 meter og ble innviet i 1955. I 1957 ble flomlys montert, og det ble holdt et 50-års jubileumsrenn 23/2 der OL-mester Arnfinn Bergmann fra 1952 satte bakkerekord på 37.5 meter. Flere år på rad ble det arrangert distriktsrenn for gutter i bakken - i 1958 startet hele 17 gutter fra Oppegård i rennet. Man greidde ikke forhindre at det gikk råte i bjelkene i stillaset, og det måtte rives i 1968.



# Februar

UKE	5	6	7	8
MANDAG	1	8 <sup>o</sup>	15	22
TIRSDAG	2	9	16 <sup>o</sup>	23 <sup>o</sup>
ONSDAG	3	10	17	24
TORSDAG	4	11	18	25
FREDAG	5	12	19	26
LØRDAG	6	13	20	27
SØNDAG	7	14	21	28

Fastelavenssøndag 14. februar



## Skøyter og bandy på Kolbotn



Over: Skøytegrupper på Kolbotn omkring 1963. Lenge før klappskøytenes tid . . .

Under: Bandyspillere på Kolbotn. Første rekke fra venstre: Jacob Augestad, Jonas Lie, Erik Olai-Olssen, Kjell Ranum, Sture Larsson og Egil Halle. Annen rekke fra venstre: Knut Huse, Sigurd Unneberg, Arne Løw, Tor Smedby og Olaf Ørgen.

Fra naturens side lå forholdene godt til rette for å drive idrett på Kolbotn. Av mangel på baner var det å utnytte mulighetene som naturen gav. Det idylliske Kolbotnvannet lå sentralt i forhold til bebyggelsen på Kolbotn. Tjernet hadde folk brukt til skøyteaktiviteter og lek i mange år da Kolbotn Idrettsklubb tok skøyter på programmet fra midten av 1920-årene. Skøytesporten var uhyre populær i Norge, og også på Kolbotn fikk sporten stor oppslutning. Den største ildsjelen var skomaker Wilhelm Berthelsen som bodde rett ved Kolbotnvannet. Han arrangerte skøytestevner i Veslebukta med blant annet også kjente løpere fra Oslo, med mange tilskuere og store inntekter for laget. I 1934 tok Berthelsen initiativ til å få skøytesporten organisert som egen klubb ved å danne Kolbotn Skøyteklubb, noe som skapte endel konfrontasjoner mellom moderklubben «Kikken» og Kolbotn Skøyteklubb. Hver vinter fra 1934 og frem til krigen var det flere stevner og oppvisninger i Veslebukta.

Det oppstod også konkurranseforhold mellom skøytesporten og bandyidretten i KIK. Høsten 1934 ble det nemlig bestemt at man skulle begynne å spille bandy. De hadde også sin aktivitet i Veslebukta - og bandy med kølle og ball var ikke alltid forenlig med det å gå lengdeløp. Under krigen ble det arrangert flere illegale bandykamper på Kolbotnvannet.

## Mars

UKE	9	10	11	12	13
MANDAG	1	8	15	22	29
TIRSDAG	2 <sup>o</sup>	9	16	23	30
ONSDAG	3	10 <sup>o</sup>	17 <sup>o</sup>	24 <sup>o</sup>	31
TORS DAG	4	11	18	25	
FREDAG	5	12	19	26	
LØRDAG	6	13	20	27	
SØNDAG	7	14	21	28	

Palme søndag 28. mars





## Håndballjenter på Oppegård og Myrvoll



Over: Håndballdamene til Oppegård som spilte seg opp i 2. divisjon i 1978, (navnene i månedsteksten).

Under: Myrvoll Idrettslags håndballag til Follocupen i 1952. Grethe Karlson, Liv Stenstad, Toril Yttervik, Astrid Egge Johansen, Tordis Arnesen, Else Arnesen, Anne Marit Michelsen, Marit Johansen, Eva Hofsvang og Inger Matheson.

Håndballen i Oppegård Idrettslag tok til i 1940, ikke minst takket være Ole Moksnes, senere formann i Norges Håndballforbund. 25 damer ble trent av Edgar Johannessen. Etter frigjøringen overtok Arne Hansen instruksjonen, også av pike- og småpikepartiene, som nå var kommet til. Treningene ble aldri skulket - og Arnes belæringer og formaninger fulgt til punkt og prikke. Resultatene kom - i 1954, 1955 og 1956 ble småpikene Stor-Oslomestere i sin klasse!

Etter denne gode perioden ble det plutselig slutt - i 1963 ble laget faktisk utmeldt av håndballkrets og forbund. Det sier mye om hva ildsjeler har å si for aktiviteter i idrettslagene. I 1967 tok Kari Hattestad, den gang turninstruktør, initiativet til å sette i gang håndballgruppa igjen. Fra da av greidde gruppa i løpet av 15 år å få med seg 19 kretsmeisterskap i de forskjellige klasser. I 1978 spilte håndballdamene seg opp i 2. divisjon. Ulf Solberg hadde mye av æren. På bildet ser vi bak fra venstre: Britt Solberg (hjelpelagleder), Karl Hellemsvik (trener), Heidi Larsen, Ingunn Rise, Berit Olsen, Kirsti Hagen, Ulf Solberg. Foran fra venstre: Torill Arnesen, Inger Pedersen, Gro Vestøl, Hildur Ferskaug, Else-Karin Myhre, Marit Ones, Eli Berg.

På Kolbotn ble også håndball for første gang tatt opp på programmet i 1940, her gjennom Kolbotn Dameturn, en selvstendig avdeling i Kolbotn Idrettsklubb.



# April

UKE	13	14	15	16	17
<b>MANDAG</b>		5	12	19	26
<b>TIRSDAG</b>		6	13	20	27
<b>ONSDAG</b>		7	14	21	28
<b>TORS DAG</b>	1°	8	15	22°	29
<b>FREDAG</b>	2	9°	16°	23	30°
<b>LØRDAG</b>	3	10	17	24	
<b>SØNDAG</b>	4	11	18	25	

Skjærtorsdag 1. april, Langfredag 2. april, Påskeaften 3. april, 2. påskedag 5. april



## Fotballgutter på Oppegård



Over: Bildet er muligens tatt under en turnering på Høybråten i krigens dager, omkring 1944. - Foran fra venstre: Thorleif Dahl, Erik Pettersen, Gunnar Myhre. - Midten fra venstre: Tor Heftye, «Gladen» Tor Hansen, Grotmol. - Bak fra venstre: «Bakern» Leif Halvorsen, Odd Bjørland, Per Fjeld, Ola Bjørland og Ulf Wengård. -

Under: Oppegaard Idrettslag på fotballkamp i Kråkstad i 1917. Noen navn kjenner vi, fra venstre er nr. 4 Einar Bratland, nr. 7 Harald Bratland, nr. 8 Normann Jacobsen, nr. 9 Harald Heltorp, nr. 10 Rolf Bergersen.

Fotball kom på programmet til Oppegård Idrettslag i 1914. Som den lagidretten fotballen er, kan man nok trygt si at denne idrettsgrenen har samlet størst antall aktive og vært den dominerende idrettsgrenen i laget.

Etter en nokså beskjeden start, slo laget for alvor igjennom i 1921 da det ble kretsmester i klasse C i Akershus Fotballkrets. Follo fotballkrets ble stiftet i 1922, og laget som nå spilte i A-klassen, ble kretsmestere både i 1922 og 1923. På grunn av sterkt frafall av spillere gikk det tilbake med laget en periode. Oppsvinget kom årene før krigen - for mellom 1937 og 1940 tok gutte- og småguttlaget hele fem kretsmesterskap og ble stammen til det gode laget O.I. fikk i årene etter krigen. Året 1950 ble lagets beste i fotballhistorien - da vant laget Follocupen og spilte seg opp i 2. divisjon. Laget deltok i NM i fotball i 1922, 1923, 1934, 1935, 1945, 1946 og 1952.

På Kolbotn hadde fotballen vanskeligere forhold helt til Sofiemyr idrettsplass stod ferdig i 1938 - forskjellige løkker måtte brukes til kamper og trening. Til tross for at laget ikke hadde noen godkjent bane for kretskamper før 1938, spilte de i kretsserien, men måtte spille alle sine kamper på bortebane. Fotballen fikk et stort oppsving i 1938 med idrettsplassen - men så kom krigen. Dermed var det stopp i fem år, bortsett fra noen illegale kamper på slutten av krigen.



## Mai

UKE	17	18	19	20	21	22
MANDAG		3	10	17	24	31
TIRSDAG		4	11	18	25	
ONSDAG		5	12	19	26	
TORS DAG		6	13	20	27	
FREDAG		7	14	21	28	
LØRDAG	1	8°	15°	22°	29	
SØNDAG	2	9	16	23	30°	

Off. høytidsdag 1. mai, Kr. himmelfartsdag 13. mai, Grunnlovsdag 17. mai, Pinseften 22. mai, 2. Pinsedag 24. mai



## De løpende kvinner og menn



Over: O.I.'s lag som ble nummer to i Holmenkollstafetten 1947. Fra venstre Boa Østmo, Thorleif Vannes, Kjell Larsen, Hugo Tollefsen, Jon-Alf Tollefsen, Arne Hansen, Odd Bjørland, Per Kjølstad, Aage Seeland (bak), Knut Bilden, Kristian Horgen (bak) og Ole Bjørn Bjørland. Skjult bak Arne Hansen står Bjørn Olafsen. To løpere, Ulf Bergsjø og Reidar Ellefsen, var ikke å finne da bildet skulle tas.

Under: Kretsmestere og rekordholdere fra Kolbotn på 4x60 meter stafett i 1949. Sigrid Svinndal Bertelsen, Elsa Pettersen, Kari Mona Huse og Solveig Schie.

De første protokollene til Oppegård Idrettslag viser ingen resultater fra deltagelse i friidrett. Ganske morsomt og forklarende i så henseende, er det å lese en uttalelse av formannen i O.I. på lagets årsmøte i 1917. Her oppfordrer han lagets friidrettsutøvere til å trene i løp, for fotballens skyld. Vi skjønner hva som var viktigst ...

Det lysnet etterhvert for friidretten. Banen ved Fagerås ble innviet i 1925 - dette førte til langt bedre forhold. Allerede etter få år hadde idrettsguttene fra O.I. en meget solid stilling i Follo Friidrettskrets og var inne i en glansperiode som varte til 1932. Da revnet det plutselig - fordi flere flyttet og ildsjelene ble borte.

Etter krigen gjorde det lange fraværet fra konkurranser og trening det tungt å komme i gang igjen. Likevel presterte guttene den store bragden å plassere seg som nr. 2 i Holmenkollstafetten i 1947 i klasse A. Bare et uhell inne på banen bevirket at de ikke gikk av med seieren - laget kom så raskt at han ikke hadde fått av seg treningsoverallen da han skulle ta mot stafettpinnen . . .

Kolbotn Idrettsklubb arrangerte NM i terrengløp i 1930. Lokale deltagere var Karl Dehn og Arne Hansen, uten å hevde seg helt i teten. Utover på 1930-tallet vant friidrettsutøverne en rekke kretsmesterskap. Spesielt i stafetter og terrengløp hevdet Kolbotnguttene seg. Andre premie i Holmenkollstafetten og vinner av Konnerudstafetten samme året viser at Kolbotn hadde et godt lag.

## Juni

UKE	22	23	24	25	26
MANDAG		7 <sup>o</sup>	14	21	28 <sup>o</sup>
TIRSDAG	1	8	15	22	29
ONSDAG	2	9	16	23	30
TORSDAG	3	10	17	24	
FREDAG	4	11	18	25	
LØRDAG	5	12	19	26	
SØNDAG	6	13 <sup>o</sup>	20 <sup>o</sup>	27	





## Dameturnere på Oppegård



Over: O.I.'s dametropp på kretsturnstevne på Høybråten i 1948  
 Under: På vei til turnstevne - «busstransport» med lastebilen til Brammer.

24

De første spede øvelser i denne idrettsgrenen tok til i det nybygde «Vellet» i 1919 under ledelse av Einar Skjerven. Det var dengang herrene i laget som drev med turning, og etterhvert gikk turningen over til å bli ren trening for fotballspillere og friidrettsutøvere.

Turninteressen blomstret etterhvert opp blant damene i laget - og turningen kom inn i organiserte former i 1931 med Sigrid Arnesen som oppmann. Laget ble tilsluttet Norges Gymnastikk- og Turnforbund i 1933, i 1934 deltok damene for første gang i kretsturnstevne, på Ski. Laget har fra 1938 vært representert ved landsturnstevnene som arrangeres hvert fjerde år.

Vi velger å avsette plass til navnene: Bak fra venstre: Margrethe Barca f. Karlsson, Astrid Austad f. Biltvedt, Borghild Biltvedt, Sigrund Christensen f. Lindberg, Berit Otterness f. Hokholdt, Gunvor Norbø f. Biltvedt, Aagot Borge f. Skjerven, Ragnhild Skjerven, Inger Johanne (Tullik) Lindroth f. Johansen, fru Astrid Nygård, fru Jorunn Jansen. Foran fra venstre: Molle Bjørngaas f. Bratland, Anne-Mari Kristensen f. Johansen, ukjent, Anne Margrethe Kjelstrup f. Bø, Bjørg Risenborg, fru Bogga Lindstorf f. Aasland, Berit Andersen f. Larsen, Aase Tauland f. Haugen og fru Ruth Solberg.

25



## Juli

UKE	26	27	28	29	30
MANDAG		5	12	19	26
TIRSDAG		6 <sup>o</sup>	13 <sup>o</sup>	20 <sup>o</sup>	27
ONSDAG		7	14	21	28 <sup>o</sup>
TORS DAG	1	8	15	22	29
FREDAG	2	9	16	23	30
LØRDAG	3	10	17	24	31
SØNDAG	4	11	18	25	



## Fra orienteringsmiljøet på Myrvoll

26



Over: Ingen hast med de karene, står det som tekst til dette bildet i idrettslagets fotoalbum, tatt under Follomesterskapet 1952 - John Bakke, Gunnar Bjørhei og Harald Andersen.

Under: Småvask - etter et orienteringsløp i 1952.

Starten for orienteringssporten i moderne tid settes gjerne til det såkalte Hurumløpet i 1925 - uten deltagere fra bygda. På et orienteringsløp på Grorud i 1928 deltok Wilhelm Frøshaug og Erling Pettersen fra Kolbotn. De var også aktive speidere og stiftet samme året Kolbotn Roverlag. Rekrutteringen til orienteringssporten i denne tiden skjedde for det meste fra speiderbevegelsen. Allerede i 1929 ble det av Kolbotnspeiderne arrangert et O-løp på Grønnliåsen, mens det første O-løpet i Kolbotn Idrettsklubbs regi fant sted i 1935, med 26 deltagere. Wilhelm Frøshaug figurerte stadig på premielistene - og man kan trygt si at han var den som gjorde lagets navn kjent innen O-sporten i 1930-årene.

Under krigen ble småløp og instruksjon i kart og kompass arrangert i det skjulte. Innen Milorg. var orientering en meget viktig del av virksomheten. Det var ingen tilfeldighet at Frøshaug ble leder og organisator for Milorg. i Oppegård og at aktive idrettsutøvere fra Kolbotn i stor grad gikk inn i motstandsbevegelsen.

Frem for noe annet lag kom Myrvoll Idrettslag til å satse på orientering da laget ble stiftet i 1946. Mangel på idrettsplass gjorde sitt til at skogområdene omkring ble arena for mye av lagets aktiviteter. I gamle fotoalbum fra Myrvoll Idrettslag dominerer ikke minst bilder fra tallrike orienteringsløp.

27



# August

UKE	30	31	32	33	34	35
MANDAG		2	9	16	23	30
TIRSDAG		3	10	17	24	31
ONSDAG		4 <sup>o</sup>	11 <sup>o</sup>	18	25	
TORS DAG		5	12	19 <sup>o</sup>	26	
FREDAG		6	13	20	27 <sup>o</sup>	
LØRDAG		7	14	21	28	
SØNDAG	1	8	15	22	29	



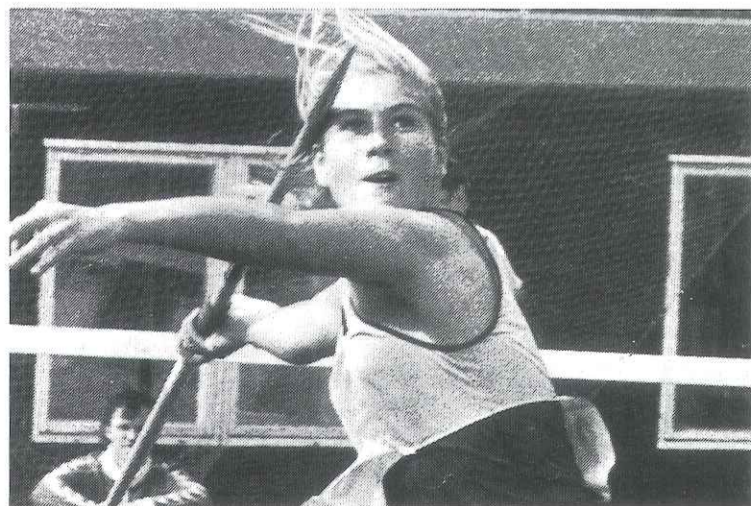


Over: Den skal tidlig krøkes - men ikke alle er like konsentrerte i starten ...

Under: Fra programmet til Bislett Games 1985 der det heter: Med en kombinasjon av talent, hard og allsidig trening, mental styrke, utstråling og et vinnende vesen er 19-åringen fra Oppegård blitt en yndling på vei mot verdenstoppen.

Barneidrett har i stor grad vært viktige elementer av idrettslagenes aktiviteter i våre dager. Hvorledes det var i gamle dager vet jeg ikke mye om, men det var vel i Oppegård som mange andre steder - vi ordnet oss selv. Fra barneårene i Kristiansand på 1950-tallet husker jeg vi spilte fotball på løkkene, arrangerte klassekamper, spilte bandy når isen hadde lagt seg på vannene, tråkket skiløyper og slalombakker, lagde hoppbakker - og brukte samme par ski til både hopp, langrenn og slalom - i strekkbukser, beksemstøvler og Kleivalue. Vi syklet eller gikk når vi skulle avgårde, utenkelig at noen voksne kjørte oss. Nå kjører og henter vi, ordner og stiller i stand, sørger for det beste og ypperste utstyret. Kanskje er mye bra av alt det vi gjør, men idrettsgleden og begeistringen tror jeg var minst like stor før, i «gamle dager». Dette var kalenderens lille tankekors fra min side . . .

Trine Solberg Hattestad er et navn enhver Oppegårdboer kjenner. Gjennom en utrolig spydkarriere har hun gjort Oppegård mer kjent enn de aller fleste. Helt fra barnsben av har hun kastet, den første tiden ball da hun som småjente var med mor Britt og far Ulf Solberg i håndballhallen, på treninger og kamper. Hun deltok i Donald Duck-lekene i kule da hun var 12 år gammel - spyd begynte hun med 14 år gammel. VM-mester i 1993 og 1997, 12 NM-titler, 4 Kongepokaler, 4 OL med 3. plass fra Atlanta 1996 som beste resultat - og med 72.12 meter som personlig rekord . . .



# September

UKE	35	36	37	38	39
MANDAG		6	13	20	27
TIRSDAG		7	14	21	28
ONSDAG	1	8	15	22	29
TORS DAG	2	9	16	23	30
FREDAG	3 <sup>o</sup>	10 <sup>o</sup>	17 <sup>o</sup>	24	
LØRDAG	4	11	18	25 <sup>o</sup>	
SØNDAG	5	12	19	26	



## Arbeideridrettslagene - fra mellomkrigsårene



Over og under: Bilder av Kolbotn A.I.L.'s propagandatroppe i 1939.

På begynnelsen av 1920-tallet, etter en sterk vekst i innflyttingen til Oppegård, og spesielt til Kolbotn-området - var det et sterkt skille i befolkningen mellom arbeidere og mer borgerlig innstilte innbyggere. Dette hadde sammenheng med den politiske situasjonen ellers i landet og Europa.

I Oppegård kom mange av de nye innflytterne fra Oslos østkant - mange var industriarbeidere eller jernbanearbeidere. Dessuten fantes det husmenn, skogsarbeidere og sagbruksarbeidere i Oppegård fra tidligere. Utover i 1920- og 1930-årene med mange og store arbeidskonflikter, forsterket dette skillet i befolkningen seg. Dette var så markant at folk ikke hilste på hverandre, og ungene ikke fikk lov til å leke med ungene på den andre siden.

Dette gjenspeilte seg også innen idretten. Juni 1924 ble Norges Arbeideridrettsforbund stiftet. Kolbotn var tidlig ute med å danne et eget arbeideridrettslag allerede samme året. Stiftelsesmøtet ble holdt 5. november 1924 på den gamle realskolen.

Arbeideridretten lagde egne regler for idretten. De hadde andre distanser enn den borgerlige idretten (180 meter i stedet for 200 meter). Det var også innenfor arbeideridrettslagene at kvinner og jenter først fikk delta i konkurranser.

Kolbotn A.I.L. var med på å ta initiativet til å danne egne arbeideridrettslag på Oppegård, Myrvoll, Ljansbruket og Prinsdal.



# Oktober

UKE	39	40	41	42	43
MANDAG		4	11	18	25
TIRSDAG		5	12	19	26
ONSDAG		6	13	20	27
TORSDAG		7	14	21	28
FREDAG	1	8	15	22	29
LØRDAG	2°	9°	16	23	30
SØNDAG	3	10	17°	24°	31°



## Brytermiljøet i kommunen - med mange store navn



Over: Blide brytere i Kolbotn Idrettslag

Under: Brødrene Jon og Lars Rønningen har gitt bygda mange store idrettsøyeblikk - her Lars under en VM-kamp mot en greker i Sveits i 1989, der han tok sølv. Lars er i dag trener for brytergruppa i klubben.

I 1925 kom en liten, men kraftig kar flyttende til Kolbotn. Han hadde kjennskap til brytesporten, som han selv hadde drevet - og hadde dessuten en lærebok som viste grep og andre finesser ved denne sporten. Han het Martin Olsen, og på mange måter kan man si at han har æren for at brytesporten ble etablert på Kolbotn. Vi kjenner alle den sterke stillingen som denne sporten senere har hatt i bygda. Allerede samme høsten arrangerte Kolbotn AIL det første brytestevnet, med 20 deltagere fra Oslo og Kolbotn - Kolbotnbryterne tok tre seire i dette sitt første stevne ...

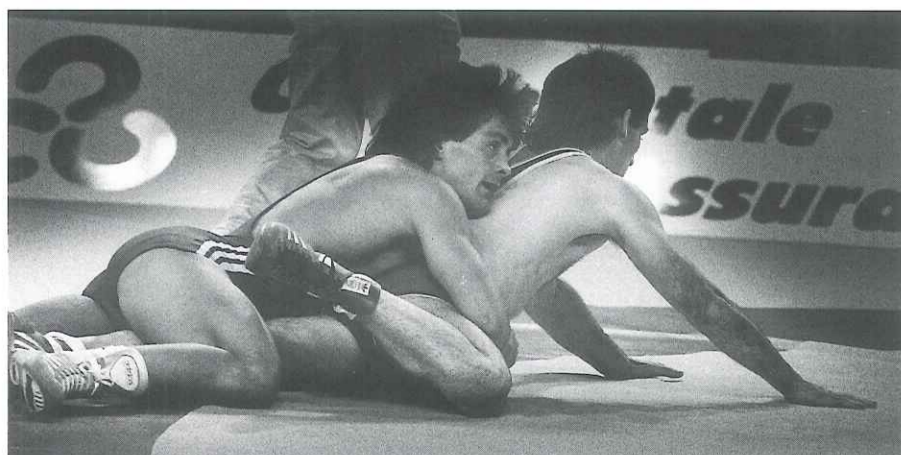
Oppslutningen om bryting vokste, og Kolbotn AIL ble en kjent klubb i brytekretser. Den tok godt for seg av premiebordet på alle stevner den deltok i.

Etter krigen har laget fostret mange store brytere. Reidar Merli tok EM-sølv i 1947, Jon Rønningen OL-gull i 1988 og 1992, VM-gull i 1985, Lars Rønningen tok EM-gull i 1988, Einar Gundersen tok fem nordiske mesterskap på 1970-tallet og Klaus Mysen fikk bronse i VM i 1985. Glemmes må ikke kvinnesiden, med VM-gull til Ine Barlie i 1992 og VM-sølv i 1995 og 1997 til Mette Barlie.

Nevnes bør dessuten at guttene i Kolbotn AIL hevdet seg svært bra innen den populære sykkelporten i mellomkrigsårene. Flere av dem satte rekorder på forskjellige distanser, og plasserte seg ellers høyt oppe på resultatlistene i flere kjente sykkelritt i 1930-årene.

# November

UKE	44	45	46	47	48
MANDAG	1	8°	15	22	29
TIRSDAG	2	9	16°	23°	30°
ONSDAG	3	10	17	24	
TORS DAG	4	11	18	25	
FREDAG	5	12	19	26	
LØRDAG	6	13	20	27	
SØNDAG	7	14	21	28	







Over: Grendehuset på Oppegård pyntet til 25-årsjubileet for Oppegård Idrettslag i 1932  
 Under: Fra O.I.s revygruppe i 1959 - med mange kjente ansikter.

34

Helt fra begynnelsen av virksomheten til Oppegård Idrettslag har det vært innslag av «kunstnerisk» virksomhet i laget. Utover i 1920- og 1930-årene ble det arrangert flere teaterforestillinger med stor tilslutning. I 1950 ble det startet en revygruppe med Arne Hansen som den drivende kraft og «innpisker». Vinteren 1950-51 ble det spilt revy med stor suksess og fulle hus. På fire forestillinger ble det spilt inn 5000 kroner - det var mange penger den gangen. Suksessen fortsatte med flere revyer og skuespill, blant annet med «Den store barnedåpen» av Oskar Braaten, en markert personlighet på Kolbotn på 1920-tallet. På 1950-tallet ble det dannet en gruppe utenfor selve Idrettslaget under navnet Oppegård Amatørscene, men alle nettoinntekter skulle gå uavkortet til laget.

I 1983 ble aktiviteten gjenopptatt i form av OI-revyen, først og fremst med den driftige revysjefen Bjørn Berentsen i spissen. Det har i årenes løp blitt svært så mange hyggelige revykvelder på Grendehuset ...

*Vi ønsker med dette alle en  
 GOD JUL og GODT NYTTÅR !!!*



35

# Desember

UKE	48	49	50	51	52
MANDAG		6	13	20	27
TIRSDAG		7°	14	21	28
ONSDAG	1	8	15	22°	29°
TORSDAG	2	9	16°	23	30
FREDAG	3	10	17	24	31
LØRDAG	4	11	18	25	
SØNDAG	5	12	19	26	

1. Juledag 25. desember, 2. juledag 26. desember



## Hoppbakker - borte ble de ...

Etter krigen skjedde en del ting som skulle få store følger for idretten på Kolbotn. Noe av det første som skjedde var at idrettslaget mistet hoppbakken sin i Skrenten. Grunnen var at veien skulle bygges over det som var sletta til hoppbakken - som med sine årlige skirenn var en av de største inntektskildene til idrettslaget før krigen. Veien fra Oppegård og Myrvoll (dagens riksvei 152) var ført frem til Kolbotn før krigen, men da stoppet veiarbeidet opp. Etter krigen ble arbeidet på veien tatt opp igjen, for da å føres videre til Prinsdalen og Hauketo. Dermed oppstod også spørsmålet om erstatning for tap av hoppbakken. Eiendomsretten til grunnen til hoppbakken ble det strid om, ettersom det bare var en muntlig avtale med Trygve Hansen om grunn til hoppbakken - og han var død. Men sønnen Erik Bonde Hansen bekreftet eiendomsoverdragelsen i et brev til kommunen. Dermed fikk



Kolbotn Idrettslag 17.000 kroner i erstatning av fylket for tap av skibakken. Pengene ble satt på et fond i idrettslaget, med tanke på å bruke dem til egen fane for laget.

Egnet terreng til en ny hoppbakke ble funnet i en vestvendt skråning nede ved Kolbotn gravlund, på grunnen til gården Li. Leieavtale ble inngått med grunneieren - og idrettslaget bygget her en ny bakke som fikk navnet Furukollen. Den var en 25 meters bakke, betydelig mindre enn Nybakken på Kolbotn. Bakken fikk flombelysning, og mangt et gutterenn ble avholdt på 1950- og 1960-tallet. Bakken hadde et veldig bratt unnarenn, med en brå overgang - den var vanskelig å hoppe i av den grunn. Såvidt man har brakt på det rene var bakkerekorden på 32 meter.

*Nybakken i 1920, der det i dag er terrassehus i skråningen (Skrenten) og riksvei 152 (Skiveien) i forgrunnen ...*



*Dansebakken i 1915. Bakkens overrenn startet ovenfor dagens Åsenvei / Kringsjøvei - unnarennene går ned mot Tusseveien. Sletta mellom unnarennene og husene i bakgrunnen er i dag midt i E6-traseen, der hvor Tusseveien i dag går i bro over motorveien. Husene i bakgrunnen er til venstre Fjeldheim (nå Tusseveien 6) og til høyre og helt forandret Fagerli (Tusseveien 4). Se ellers februar måned.*

*Myrvoll hadde sin hoppbakke i Brattlikollen (i åssiden øst for Myrvoll stasjon). Det første stillaset ble satt opp i 1950-årene. Det ble arrangert hopprenn i Brattlibakken til midten av 1970-årene.*





## Køla svarte på Kølabbonn ...

Idrettsplassen på Sofiemyr var den eneste banen på Kolbotn. Banen var ikke stor nok for hverken skøyter eller friidrett - det var ikke plass til 400 meter løpebane rundt. Som skøytebane ble det målt opp en rundbane på 333 meter, noe som selvsagt i høyeste grad gjorde nytten. Større forlangende var man ikke ... Om sommeren kunne det være verre forhold - banen hadde et dekke av koks som gjorde at alle som drev idrett på banen ble køla svarte - man så nesten ut som feiere etter en fotballkamp. Det fantes et garderobehus, men dusjene hadde bare kaldt vann. Det var en kum på fjellet bak banen der man kunne varme opp vann med vedfyring, men da måtte noen begynne med dette arbeidet to-tre timer før man trengte dusjen. Som oftest manglet man ved, eller veden var gjennomblaut. Derfor ble det gjerne til at dusjingen ble sløffet om man ikke tok til takke med kaldt vann. Det var mang en guttunge som kom kølasvart hjem for å vaske av seg alt kølastøvet hjemme på kjøkkenet hos mor. De færreste hadde innlagt vann hjemme på den tiden ...

## ... og leire på Ski der Oppegaard slo Kraakstad 6-5 i guttekamp i 1922

«Søndag var en uhyggelig dag for fotballspillerne, hvilket Oppegaard og Kraakstadgutterne fikk føle, da de entret Ski bane, som var den rene skøytebane i den glatte lere, som regnet hadde foraarsaket, og des lengere ut i spillet man kom, blev banen værre og værre, og ikke tale om gutterne der blev værre end værst» ...

## 24. mai 1924: Oppegaard-Nydalen 9-0. Oppegaard-Ski 1-2.

«Skigutterne var sympatiske og «fair» spillere og hadde i grunden faa oppløp - disse var til gjengjæld saa meget farligere. «Karene» forstod bedre at utnytte chanserne og hadde ogsaa litt av det en løper alltid maa ha - nemlig individuelt spil. I Oppegaard-laget var høre back bedst. Han raget mindst et hode over de øvrige paa hele banen. Centerhalf var ogsaa god, om end vi har set ham meget bedre. Keeperen var skyld i begge motpartens maal, idet han fremdeles ikke kan holde sig i maal, men maa løpe ut paa banen. Yttre venstre var ikke sig selv»...

## Tap ble det også i 1915 mot «Bryn Fotballklub».

«Kampen foregik paa O.I.s bane som efter længre tids regn var i en miserabel forfatning. «Oppegaard Idrætslag» maatte denne gangen se sig beseiret med 5-4 av de mer trænede og ældre Bryn-spillere, men det var ikke O.I.s feil at seiren denne gang gik os forbi, da der var 2 offsidegoaller som blev regnet med, og tildels var 2 av de andre goaller altfor letkjøpte og burde ikke have gaaet ind»...

## Tidene forandrer seg ...

Mens folk på 1980-tallet stod i kø for å sikre seg billetter til det tradisjonelle julebordet til Oppegård Idrettslag på Vellet, ble det i 1990 avlyst på grunn av dårlig oppslutning. Det var forresten ikke første gang at interessen var laaber. Ved et tilsvarende arrangement 5. desember 1922 heter det:

«Lokalet var blitt vakkert og dæmpet belyst av festkomiteen. Fremmøtet var slett, meget slett, ca. 12 voksne, men trods det en koselig aften for de som var der. Det ble sørget for bra musikk. Meget og god julekake, men dårlig mokka» ...

## Gaupesteinrennet ...

Søndag 7. mars 1937 ble Gaupesteinrennet arrangert for første gang, med Nils Røslund som en av initiativtakerne. Han kan vel kalles Gaupesteinrennets far, som primus motor for rennet fra starten i 1937 og helt frem til 1968. Rennet mellom Kråkstad og Oppegård har gått langs en løype over Gaupesteinen, Skeidarkollen og Sterkerud på omkring 30 kilometer. I 1937 vant Ole Tjernæs fra Oppegård på 2.27.02, mens hurtigste Gaupesteinrenn ble unnagjort i 1979 på tiden 1.29.05. Fattige snøvintere har gjort at rennet mange år etter hverandre har måttet avlyses.

## Klubbavisene

### Oppegård Idrettslag - Fra «Brølapen» til «OI-avisen»

I 1917 fikk laget sin håndskrevne avis, «Brølapen». Den ble lest opp på medlemsmøtene og inneholdt både ros og ris og var alltid



«Brøl-åpen» fra 1930-årene og «OI-AVISEN» fra 1981.

spirituelt anlagt, traff som regel spikeren på hodet - og var til stor glede for medlemmene. Den ble borte, kom igjen etter en tid, men døde så for alvor. Senere ble det gjort nye forsøk med klubbaviser med større og mindre suksess.

I 1953 ble det nedsatt en redaksjonskomite med Knut Thorsteinsen som leder. Med ham som redaktør kom «OI-avisen» med flere nummer hvert år fram til 60-årene, da Gangar Whist overtok redaktørstolen. Fantastisk mange flotte numre ble laget, opptil 8-10 i året, med datidens spritduplikatur som gav muligheter for fargetrykk.

I 1976 kom «OI-avisen» inn i fastere former, med fire nummer i året og distribuert til alle medlemmer og alle husstander i Oppegård syd.

## Kolbotn Idrettslag -

### «KIL-Posten»

Ved flere anledninger har det vært prøvd utgitt medlemsavis for laget, uten at man klarte å holde den i gang over noe lengre tidsrom. Nytt forsøk på medlemsavis ble satt i gang i 1960, 4 sider i A5-format. Fra 1969 fikk bladet ny lay-out og nytt navn, «KIL-Nytt», fra 1974

# OI-AVISEN

NR. 3 · OKTOBER · 1981

ORGAN FOR OPPEGÅRD IDRÆTTSLAG



## Landsturnstevnet FOR FØRSTE GANG I TROMSØ!



GYMSELV

VI ASSA! OI-AVISEN VAR DER! BLANDT GLADE TURHØRERE HADDE OI-AVISEN EN HELT UFGØRLEMLIG UKE I TROMSØ. VÅRT BILDE FØRSØKER Å FORMIDLE STEMNINGEN UNDER DEN STEMNINGSFULLE OG FARGERIKE ÅPNINGEN AV STEVNET MED O.I.-FANEN SELVSAGT I SENTRUM AV DET HYLLER AV FANER SOM DER VAR, VÅRE REPRESENTANTER SATTE LIKE SELVSAGT SITT PREG PÅ STEVNET, SOM DET KAN LESER HER OM I HNE I AVISEN.

## «KIL-Posten».

## Svartskog Idrettsforening -

### «Budstikka»

Høsten 1946 ble «Budstikka Nr. 1» utgitt som en stensilert avis, for hele Svartskogsamfunnet. Noen utgaver ble utgitt frem til 1950, men den gikk da snart inn. Det var intet lokalt «Se og Hør», for som det heter i første nummer: «Budstikka» er ikke ment som et lite slarveorgan for Svif-medlemmer og Svartskogianere - det store trollet «bygdesladder'n» gis her ingen plass ...

## Myrvoll Idrettslag -

### «Plunderihop»

«Plunderihop» kom første gang i 1949. «Det er nå besluttet igangsatt en klubbavis for MIL, en forening med så rivende vekst at den tid ikke er langt unna at folk må stå i kø like lenge for å bli medlem som det normalt tar å få innvilget byggetillatelse eller å få innlagt telefon». Den var og er en skrevet protokoll til opplesning på medlemsmøtene - men det er ingen tvil om at det nok var de første 10 årene at skrivelysten var særlig stor ...



## Køla svarte på Kølabbonn ...

Idrettsplassen på Sofiemyr var den eneste banen på Kolbotn. Banen var ikke stor nok for hverken skøyter eller friidrett - det var ikke plass til 400 meter løpebane rundt. Som skøytebane ble det målt opp en rundbane på 333 meter, noe som selvsagt i høyeste grad gjorde nytten. Større forlangende var man ikke ... Om sommeren kunne det være verre forhold - banen hadde et dekke av koks som gjorde at alle som drev idrett på banen ble køla svarte - man så nesten ut som feiere etter en fotballkamp. Det fantes et garderobehus, men dusjene hadde bare kaldt vann. Det var en kum på fjellet bak banen der man kunne varme opp vann med vedfyring, men da måtte noen begynne med dette arbeidet to-tre timer før man trengte dusjen. Som oftest manglet man ved, eller veden var gjennomblaut. Derfor ble det gjerne til at dusjingen ble sløyfet om man ikke tok til takke med kaldt vann. Det var mang en guttunge som kom kølasvart hjem for å vaske av seg alt kølastøvet hjemme på kjøkkenet hos mor. De færreste hadde innlagt vann hjemme på den tiden ...

## ... og leire på Ski der Oppegaard slo Kraakstad 6-5 i guttekamp i 1922

«Søndag var en uhyggelig dag for fotballspillerne, hvilket Oppegaard og Kraakstadgutterne fikk føle, da de entret Ski bane, som var den rene skøytebane i den glatte lere, som regnet hadde forårsaket, og des lengere ut i spillet man kom, blev banen værre og værre, og ikke tale om gutterne der blev værre end værst» ...

## 24. mai 1924: Oppegaard-Nydalen 9-0. Oppegaard-Ski 1-2.

«Skigutterne var sympatiske og «fair» spillere og hadde i grunden faa oppløp - disse var til gjengjæld saa meget farligere. «Karene» forstod bedre at utnytte chanserne og hadde ogsaa litt av det en løper alltid maa ha - nemlig individuelt spil. I Oppegaard-laget var høire back bedst. Han raget mindst et hode over de øvrige paa hele banen. Centerhalf var ogsaa god, om end vi har set ham meget bedre. Keeperen var skyld i begge motpartens maal, idet han fremdeles ikke kan holde sig i maal, men maa løpe ut paa banen. Yttre venstre var ikke sig selv»...

## Tap ble det også i 1915 mot «Bryn Fotballklub».

«Kampen foregik paa O.I.s bane som efter længre tids regn var i en miserabel forfatning. «Oppegaard Idrætslag» maatte denne gangen se sig beseiret med 5-4 av de mer trænede og ældre Bryn-spillere, men det var ikke O.I.s feil at seiren denne gang gik os forbi, da der var 2 offsidegoaller som blev regnet med, og tildels var 2 av de andre goaller altfor letkjøpte og burde ikke have gaaet ind»...

## Tidene forandrer seg ...

Mens folk på 1980-tallet stod i kø for å sikre seg billetter til det tradisjonelle julebordet til Oppegård Idrettslag på Vellet, ble det i 1990 avlyst på grunn av dårlig oppslutning. Det var forresten ikke første gang at interessen var laber. Ved et tilsvarende arrangement 5. desember 1922 heter det:

«Lokalet var blitt vakkert og dæmpet belyst av festkomiteen. Fremmøtet var slett, meget slett, ca. 12 voksne, men trods det en koselig aften for de som var der. Det ble sørget for bra musikk. Meget og god julekake, men dårlig mokka» ...

## Gaupesteinrennet ...

Søndag 7. mars 1937 ble Gaupesteinrennet arrangert for første gang, med Nils Røslund som en av initiativtakerne. Han kan vel kalles Gaupesteinrennets far, som primus motor for rennet fra starten i 1937 og helt frem til 1968. Rennet mellom Kråkstad og Oppegård har gått langs en løype over Gaupesteinen, Skeidarkollen og Sterkerud på omkring 30 kilometer. I 1937 vant Ole Tjernæs fra Oppegård på 2.27.02, mens hurtigste Gaupesteinrenn ble unnagjort i 1979 på tiden 1.29.05. Fattige snøvintere har gjort at rennet mange år etter hverandre har måttet avlyses.

## Klubbavisene

### Oppegård Idrettslag - Fra «Brølapen» til «OI-avisen»

I 1917 fikk laget sin håndskrevne avis, «Brølapen». Den ble lest opp på medlemsmøtene og inneholdt både ros og ris og var alltid



«Brøl-åpen» fra 1930-årene og «OI-AVISEN» fra 1981.

spirituelt anlagt, traff som regel spikeren på hodet - og var til stor glede for medlemmene. Den ble borte, kom igjen etter en tid, men døde så for alvor. Senere ble det gjort nye forsøk med klubbaviser med større og mindre suksess.

I 1953 ble det nedsatt en redaksjonskomite med Knut Thorsteinsen som leder. Med ham som redaktør kom «OI-avisen» med flere nummer hvert år fram til 60-årene, da Gangar Whist overtok redaktørstolen. Fantastisk mange flotte numre ble laget, opptil 8-10 i året, med datidens spritduplikatur som gav muligheter for fargetrykk.

I 1976 kom «OI-avisen» inn i fastere former, med fire nummer i året og distribuert til alle medlemmer og alle husstander i Oppegård syd.

## Kolbotn Idrettslag -

### «KIL-Posten»

Ved flere anledninger har det vært prøvd utgitt medlemsavis for laget, uten at man klarte å holde den i gang over noe lengre tidsrom. Nytt forsøk på medlemsavis ble satt i gang i 1960, 4 sider i A5-format. Fra 1969 fikk bladet ny lay-out og nytt navn, «KIL-Nytt», fra 1974

# OI-AVISEN

NR. 3 · OKTOBER · 1981

ORGAN FOR OPPEGÅRD IDRÆTTSLAG



## Landsturnstevnet FOR FØRSTE GANG I TROMSØ!



VI ASSA! OI-AVISEN VAR DER! BLANDT GLADE TURHJERE HADDE OI-AVISEN EN HELT UFORGLEMLIG UKE I TROMSØ. VÅRT BILDE FØRSØKER Å FORHIDLE STEMMINGEN UNDER DEN STEMMINGSFULLE OG FARGERIKE ÅPNINGEN AV STEVNET MED O.I.-FANEN SELVSAGT I SENTRUM AV DET HYLLER AV FÅNER SOM DER VAR. VÅRE REPRESENTANTER SATTE LIKE SELVSAGT SITTE PREG PÅ STEVNET, SOM DET KAN LESSES NER OM I INNE I AVISEN.

## «KIL-Posten».

## Svartskog Idrettsforening - «Budstikka»

Høsten 1946 ble «Budstikka Nr. 1» utgitt som en stensilert avis, for hele Svartskogsamfunnet. Noen utgaver ble utgitt frem til 1950, men den gikk da snart inn. Det var intet lokalt «Se og Hør», for som det heter i første nummer: «Budstikka» er ikke ment som et lite slarveorgan for Svif-medlemmer og Svartskogianere - det store trollet «bygdesladder'n» gis her ingen plass ...

## Myrvoll Idrettslag -

### «Plunderihop»

«Plunderihop» kom første gang i 1949. «Det er nå besluttet igangsatt en klubbavis for MIL, en forening med så rivende vekst at den tid ikke er langt unna at folk må stå i kø like lenge for å bli medlem som det normalt tar å få innvilget byggetillatelse eller å få innlagt telefon». Den var og er en skrevet protokoll til opplesning på medlemsmøtene - men det er ingen tvil om at det nok var de første 10 årene at skrivelysten var særlig stor ...





*Oppegård Idrettslag  
17. februar 1907*



*Kolbotn Idrettslag  
1. april 1915*



*Svartskog Idrettsforening  
7. september 1940*



*Myrvoll Idrettslag  
7. oktober 1946*

Med klubbmerkene til de fire idrettslagene i bygda, takker vi for følget gjennom 12 måneder, med glimt fra idrettslivet som emne for kalenderen. Neste kalender blir for år 2000. Emnet har i grunnen gitt seg selv. Det må bli Oppegård gjennom 100 år - hvordan det var omkring århundreskiftet og hvordan det er ved inngangen til neste århundreskifte.

Bare for å ha nevnt det - i 1900 var Oppegård et anneks sogn til Nesodden herred - med bare 571 innbyggere og en stasjon, Oppegård. Visste du forresten at det var i 1915 at Oppegård ble egen kommune og at det i 1917 ble holdt avstemning over hvor kommunens sentrum skulle ligge. Med bare en stemmes overvekt ble Kolbotn valgt fremfor Myrvoll ...

---

*Paul Barca*

*Birger Løvland*

*Willy Østberg*